GEMEENTE MARGRATEN

Inhoudsopgave

1. Inleiding

2. Bodemgesteldheid

3. Grondgebruik
   - 3.1 Agrarisch
   - 3.2 Niet-agrarisch

4. Infrastructuur
   - 4.1 Wegen
   - 4.2 Waterlopen
   - 4.3 Spoorlijnen en tramlijnen

5. De gemeente Margraten
   - 5.1 Margraten
   - 5.2 Cadier en Keer
   - 5.3 Bemelen
   - 5.4 St. Geertruid
   - 5.5 Mheer
   - 5.6 Noorbeek

6. Conclusie

Literatuurlijst

Kaartmateriaal

Margraten

1. Inleiding

1.1 Gemeente Margraten
p.a. Raadhuisplein 1
6267 CW Cadier en Keer
Provincie Limburg
Inventarisatiegebied Zuid-Limburg
Aantal inwoners: 13.282 (16-5-1988)
Oppervlakte: 57,67 km2 (16-5-1988)
Onderdelen: Banholt, Bemelen, Berg, Bergenhuizen, Bruisterbosch, Cadier en Keer, Eckelrade, Gasthuis, Groot-Welsden, Herkenrade, Houthem, Hoogcruts, Libeek, Margraten, Mheer, Moerslag, Noorbeek, 't Rooth, Scheulder, Schilberg (gedeeltelijk bij Margraten, gedeeltelijk bij Wittem), Sint Antoniusbank, Sint Geertruid, Terhorst, Terlinden (gedeeltelijk bij Margraten, gedeeltelijk bij Gulpen), Termaar, Ulvend, Vroelen, Wesch, Wolfshuis.

1.2 De gemeente Margraten, onderdeel uitmakend van het inventarisatiegebied Zuid-Limburg, grenst aan de zuidkant aan de Rijksgrens met België. Aan de noordzijde ligt de gemeente Valkenburg aan de Geul. De westgrens wordt gevormd door de gemeenten Maastricht en Eijsden en de oostgrens door de gemeenten Gulpen en Wittem.
De belangrijkste kernen binnen de gemeente zijn de dorpen Cadier en Keer en Margraten.
Het grondgebied van de huidige gemeente Margraten was rond 1850 verdeeld onder de gemeenten Bemelen, Cadier en Keer, St. Geertruid, Margraten, Mheer en Noorbeek. Deze zelfstandige gemeenten bestonden rond 1935 nog steeds. De kernen Gasthuis, St. Geertruid, Moerslag, Bruisterbosch, Noorbeek en de Wesch zijn aangewezen als beschermd dorpsgezicht.

2. Bodemgesteldheid

2.1 De gemeente Margraten is gesitueerd in een groot plateaugebied, doorsneden met droogdalen en in hoogte variërend van tot .Via steile hellingen gaat het gebied over naar de dalbodems van de rivieren. Het aantal graften en heggen op de hellingen naar de droogdalen en beekdalen is sterk achteruit gegaan. Wel is de streek nog altijd bosrijk, speciaal de steile hellingen.
De bodem binnen de gemeente Margraten is grotendeels bedekt met löss. Kenmerkend voor het gebied is de aanwezigheid van de Maastrichtse kalksteen, gewoonlijk mergel genoemd. De door de afgraving van kalksteen ontstane mergelgroeven vormen een karakteristiek element binnen de gemeente.
De verkavelingssituatie wordt gekenmerkt door een geringe gemiddelde kaveloppervlakte, een gering aantal kavels per bedrijf en door de sterk verspreide ligging van de veldkavels. Het grootste deel van de oppervlakte diende als akkerland. Men hield zich voornamelijk bezig met het gemengde bedrijf. Naast de rundveehouderij, waren de teelt van granen, speciaal tarwe, belangrijk. De plateauhellingen waren niet geschikt voor agrarisch gebruik en waren derhalve grotendeels bedekt met bossen.
Rond de eeuwwisseling vond een heroriëntatie in het agrarisch grondgebruik plaats in de vorm van een toename van het graslandareaal. In Cadier en Keer nam tussen 1896 en 1900 de grasoppervlakte toe van 840 tot 1.002 ha. Daarnaast ging de fruitteelt een grotere rol spelen, een ontwikkeling die leidde tot het voor Zuid-Limburg zo kenmerkende beeld van boomgaarden met hoogstamfruitbomen.
Voorts kan opgemerkt worden dat Margraten een overwegend agrarische gemeenschap bleef in de jaren tussen 1850 en 1940, een situatie waarin tot op heden weinig verandering is gekomen.

3. Grondgebruik

3.1 Agrarisch

Het gebied, waarbinnen de huidige gemeente Margraten gesitueerd is, had gedurende lange tijd een vrijwel uitsluitend agrarisch karakter. Al vanaf de stichting van de nederzettingen in de vroege middeleeuwen was de landbouw de voornaamste bron van inkomsten voor de bewoners. De uitermate vruchtbare löss was immers bruikbaar voor vrijwel iedere vorm van landbouw. De streek was dan ook al in de middeleeuwen voor een groot deel ontgonnen. Alleen op het plateau van Margraten werden aan het einde van de achttiende eeuw nog enkele onontgonnen terreinen in cultuur gebracht.
Het agrarisch beeld dat de huidige gemeente Margraten rond 1850 vertoonde, sluit in grote lijnen aan bij de situatie in de rest van Zuid-Limburg.

3.2 Niet-agrarisch

Delfstoffen

Naast de voor agrarische doeleinden gebruikte grond, treffen we binnen de gemeente Margraten op diverse plaatsen kalksteenformaties aan, die eenvoudig kunnen worden ontgonnen. Rond de eeuwwisseling bevond de grootste concentratie groeven zich in de westelijke en noordelijke rand van het plateau van Margraten. Uiteraard heeft, vooral na de tweede wereldoorlog, de mergelwinning het landschap ingrijpend beïnvloed. Dit is zeer duidelijk zichtbaar bij de groeve ´t Rooth, ten noordwesten van de kern Margraten.

4. Infrastructuur

4.1 Wegen

Bij de vroeg middeleeuwse stichting van de nederzettingen, die nu tot de gemeente Margraten behoren, bestonden deze kernen doorgaans slechts uit een enkele rij boerderijen en huizen aan de rand van het cultuurlandschap. Locale, meest onverharde, wegen en veedriften verbonden de boerderijen met hun land en met elkaar. Daarnaast liepen hier en daar paden, die gehuchten en boerderijen verbonden met de parochiekerk.
De zojuist beschreven infrastructuur bleef eeuwenlang vrijwel ongewijzigd bestaan. Pas in de eerste helft van de negentiende eeuw kwam enige verandering in de situatie. In de jaren 1825-1830 werd, vrijwel evenwijdig aan de oude verbindingsweg, de weg van Maastricht naar Aken aangelegd. De weg loopt via de kernen Berg, Cadier en Keer en Margraten dwars door de gemeente. Gedurende de gehele periode 1850-1940 bleef deze weg de belangrijkste verbindingsroute door de gemeente Margraten. De overige wegen verbonden slechts de kernen onderling. Veranderingen in het wegennet in de periode 1850-1940 bestonden vrijwel uitsluitend uit verbeteringen in de vorm van verbreding en verharding binnen de vanouds bestaande infrastructuur.

4.2 Waterlopen

Het grondgebied van de gemeente Margraten wordt niet doorstroomd door belangrijke rivieren of beken. Wel stroomt bij de kern Noorbeek de beek met dezelfde naam. Door de kern Mheer loopt eveneens een zeer smalle stroom in de richting van Terhorst.

4.3 Spoorlijnen en tramlijnen

Tijdens de eerste helft van de twintigste eeuw werd, zij het slechts gedurende een korte periode, de gemeente Margraten doorkruist door een stoomtram. De tramlijn, die in 1925 in gebruik werd genomen, verbond de plaatsen Maastricht en Gulpen. Halteplaatsen werden aangelegd bij de kernen St. Antoniusbank en Cadier en Keer. Ten zuiden van de kern Margraten, langs de rijksweg Maastricht-Aken, was een losplaats gesitueerd. In 1938 werd de tramverbinding wegens tegenvallende resultaten, buiten bedrijf gesteld.

5. De gemeente Margraten

5.1 Margraten

De kern Margraten is één van de dorpen, die in de vroege middeleeuwen ontstonden als plateaunederzettingen, gewoonlijk gesitueerd op de helling van een beekdal of op een plateaurand.
In de eerste helft van de negentiende eeuw was de landbouw vrijwel de enige bron van inkomsten. Het dorp Margraten bestond dan ook uit niet veel meer dan een aantal boerderijen en huizen in lintvormige bebouwing, met een concentratie rond het kruispunt van de wegen Bruisterbosch-Margraten-Termaar en
Cadier en Keer-Margraten-IJzeren. Daarnaast was er enige lintbebouwing langs de weg van Margraten naar Termaar. Het gehucht Termaar was overigens destijds al bijna geheel aan Margraten vastgegroeid.
Na de aanleg van de rijksweg Maastricht-Aken vonden rond het midden van de negentiende eeuw enige verschuivingen in het dorp plaats. Er ontstond nieuwe bebouwing langs de rijksweg en vooral langs de wegen vanuit de oude dorpskern naar de rijksweg.
Tussen 1850 en 1940 zette deze ontwikkeling zich voort. Er werd gebouwd langs de rijksweg richting Aken. Vooral rond de losplaats van de stoomtram werd de bebouwing dichter.

In de omgeving van de kern Margraten liggen enkele dorpen, die vanouds tot het grondgebied van de vroegere gemeente Margraten behoorden. het betreft kernen van geringe omvang, die hun agrarische karakter en de daarbij passende bebouwing behouden hebben.
Termaar maakte rond 1850 in feite al deel uit van de lintbebouwing, die zich vanuit Margraten in zuid-oostelijke richting voortzette. In de periode 1850-1940 onderging de kern vrijwel geen groei. het lineaire karakter bleef gehandhaafd.
De dorpen Groot- en Klein-Welsden en 't Rooth, noordwestelijk van Margraten gesitueerd, en Scheulder, noordoostelijk van Margraten, geven vrijwel hetzelfde beeld. Het betreft lineaire agrarische nederzettingen, die tussen 1850 en 1940 nauwelijks veranderingen qua structuur en karakter hebben ondergaan. Overigens behoorde Scheulder in de periode 1850-1940 tot de gemeente Wijlre.

In 1835 had de gemeente Margraten 933 inwoners. In 1866 was dat aantal gestegen tot 1.075. In de jaren 1899, 1909 en 1935 bedroeg het aantal inwoners respectievelijk 1.023, 1.078 en 1.341.

5.2 Cadier en Keer

De tweede, wat grotere kern, binnen de gemeente Margraten is Cadier en Keer. De kern is gesitueerd op een plateau en wordt aan noord- en zuidzijde omringd door steile hellingen met loofbossen. Cadier en Keer bestaat in feite uit twee lineaire kernen, die ruggelings tegen elkaar liggen met daartussen enkele verbindingswegen.

In de eerste helft van de negentiende eeuw werd de agrarische nederzetting Cadier en Keer gevormd door lintbebouwing langs twee lopende wegen vanuit Maastricht naar Aken. De gehele gemeente Cadier en Keer had destijds ongeveer 590 inwoners. Rond 1850, toen het inwonertal van de gemeente slechts met enkele tientallen gestegen was, was, ondanks de aanleg van de rijksweg Maastricht-Aken, nauwelijks verandering gekomen in de structuur van de kern Cadier en Keer. De hoeveelheid nieuwe bebouwing langs de weg was gering.
De ontwikkelingen in de periode 1850-1940 tonen hetzelfde beeld. De inwonertallen van de gemeente bedroegen in de jaren 1899, 1909 en 1935 respectievelijk 804, 929 en 1.310. De groei van de bebouwing in de kern Cadier en Keer was beperkt. De lineaire structuur bleef gehandhaafd. De aanwezigheid van de tramlijn, met een halteplaats noordoostelijk van Cadier en Keer, had nauwelijks gevolgen voor omvang en structuur van de nederzetting.
De voormalige gemeente Cadier en Keer bevatte in de periode 1850-1940 slechts één kleinere nederzetting, St. Antoniusbank ten noorden van Cadier en Keer. Dit dorpje bestond rond 1850 uit negen panden. In 1935 waren er enkele panden bijgekomen, wellicht doordat ten zuidoosten van St. Antoniusbank een tramhalte lag.

5.3 Bemelen

De agrarische kern Bemelen bestond rond 1850 uit een geringe hoeveelheid bebouwing langs twee haaks op elkaar staande wegen. De kerk lag op het kruispunt van deze wegen. In de periode 1850-1940 veranderden structuur en karakter van de kern nauwelijks. Wel vond enige verdichting binnen de bestaande bebouwing plaats.
De vroegere gemeente Bemelen bevatte eveneens de dorpjes Gasthuis en Wolfshuis, gelegen ten oosten van Bemelen, langs de weg vanuit Bemelen naar Gulpen (gemeente Gulpen). Het betreft twee lineaire nederzettingen met een tot op heden bewaard agrarisch karakter. Tussen 1850 en 1940 nam de bebouwing tussen beide kernen toe, zodat een meer aaneengesloten lineaire structuur ontstond.
In 1835 had de gemeente Bemelen 262 inwoners. Rond 1860 waren het er 275. In de jaren 1899, 1909 en 1935 bedroegen de inwonertallen respectievelijk 250, 235 en 266.

5.4 St. Geertruid

De vroegere gemeente St. Geertruid bestond in de periode 1850-1940 uit de kernen St. Geertruid, Bruisterbosch, Herkenrade, Libeek en Moerslag. Eckelrade behoorde gedeeltelijk tot de gemeente Gronsveld, maar maakt nu geheel deel uit van de gemeente Margraten. In 1835 had de gemeente 873 inwoners. Rond 1860 waren het er 925. In 1899 en 1909 bevatte de gemeente respectievelijk 951 en 827 inwoners.
De diverse kernen hadden vanouds een agrarisch karakter, dat tot op heden bewaard is gebleven.
Het dorp St. Geertruid, gelegen op een zuidelijke uitloper van het plateau van Margraten, bestond rond 1850 uit

lintbebouwing langs een interlokale weg. Daarnaast bevond zich rond de kerk een kleine concentratie van bebouwing. Tussen 1850 en 1940 vond slechts een geringe verdichting binnen de bestaande structuur plaats. De dorpjes Herkenrade, Bruisterbosch, Eckelrade, Moerslag en Libeek, nederzettingen met een agrarisch karakter, hadden rond 1850 eveneens de vorm van lintbebouwing langs enkele interlokale wegen. Ook hier was in de periode 1850-1940 nauwelijks sprake van enige groei. De lineaire structuur bleef gehandhaafd en nieuwe panden werden slechts gebouwd als invullingen binnen de bestaande bebouwing, die haar overwegend agrarische karakter behield.

5.5 Mheer

De vroegere gemeente Mheer bevatte de kernen Mheer, Banholt en Terhorst. De kernen hebben tot op heden een overwegend agrarisch karakter.
De kern Mheer was rond 1850 een typisch voorbeeld van een straatdorp. De bebouwing bevond zich voornamelijk langs één lange weg. Daarnaast was er enige bebouwing langs enkele zijstraten. In de periode tot 1940 kwam in deze situatie geen verandering. Nieuwe bebouwing ontstond slechts binnen de oude structuur. De kern Banholt had rond 1850 de vorm van lintbebouwing langs twee zijden van een interlokale weg. De kern Terhorst bestond in feite uit een voortzetting van deze bebouwing in oostelijke richting. Ook deze dorpen ondergingen in de periode 1850-1940 nauwelijks veranderingen. Wel ontstond een geringe hoeveelheid nieuwe bebouwing langs de weg tussen Mheer en Banholt. In 1835 telde de gemeente Mheer 889 inwoners. Rond 1860 was het aantal gegroeid tot 950. In 1899 bedroeg het aantal inwoners 878 en in 1909 waren het er 868.

5.6 Noorbeek

De voormalige gemeente Noorbeek bestond uit de dorpen Noorbeek, Bergenhuizen, Hoogcruts, Scheij, Schilberg, Terlinden, Ulrend en Vroelen. Tussen Hoogcruts en Schilberg lag rond 1850 ook nog de kern Beschilberg. Op de topografische kaart uit 1935 is deze naam echter verdwenen.
In 1835 telde de gemeente Noorbeek 786 inwoners, rond 1860 waren het er 800.
In de jaren 1899, 1909 en 1935 bedroeg het inwonertal respectievelijk 689, 760 en 851. Net als Mheer, heeft de kern Noorbeek de structuur van een straatdorp. Rond 1850 bestond het dorp uit bebouwing langs beide zijden van een hoofdas en langs enkele zijstraten. Veranderingen in de periode 1850-1940 vonden plaats in de vorm van nieuwe invullingen binnen de bestaande structuur. De overige, kleinere, kernen binnen de gemeente hadden vanouds een lineaire structuur, waarin de bebouwing hoofdzakelijk een agrarische functie had. Ook deze dorpen kenden tussen 1850 en 1940 geen groei van enig belang. Hier en daar ontstond in geringe mate nieuwe bebouwing langs de verbindingswegen tussen de verschillende kernen.

5.7 In de periode 1850-1940 bevond zich binnen het grondgebied van de huidige gemeente Margraten nauwelijks verspreide bebouwing, met uitzondering van enkele boerderijen. De bebouwing was grotendeels geconcentreerd in de diverse kernen en langs de verbindingswegen tussen deze kernen.

De dorpen in de gemeente Margraten werden vooral na 1940 uitgebreid met nieuwe bebouwing. Desondanks is het agrarische karakter van de gemeente, dat gereflecteerd wordt in de bebouwing, bewaard gebleven. De nieuwbouw is overwegend gebeurd in de vorm van woonbebouwing.

6. Conclusie

6.1 Naar aanleiding van het verrichte veldwerk dienen omtrent de gemeente Margraten de volgende opmerkingen de gemeentebeschrijving af te ronden.

Op grond van de daar aanwezige uitzonderlijke concentratie van gebouwen met een, oorspronkelijk, religieus-didactische bestemming, werd een bijzondere kwalificatie verleend aan de Pater Kustersweg (voor de ligging zie bijgaande kaart). Het betreft hier een aftakking van de rijksweg tussen Maastricht en Gulpen, even buiten de kern Cadier en Keer. De bebouwing aan de Pater Kustersweg bestaat uit Huize St. Gerlach, voormalig klooster van de priesters van het Heilig Hart van Jezus, Huize St. Jozef, voormalig voogdijgesticht, en enkele woonhuizen, bijgebouwen en boerderijen. De panden zijn vrijwel zonder uitzondering rond 1920 opgetrokken in mergel en vormen door hun relatief geïsoleerde ligging en gelijkende bouwtrant een afzonderlijke gemeenschap.

6.2 Voorts kan worden opgemerkt dat de gemeente Margraten moet worden gekenschetst als een landelijke gemeente met weinig opmerkelijke ontwikkelingen in de periode 1850-1940. De bouwkunst uit dit tijdvak is dan ook voornamelijk een voortzetting en verdere ontwikkeling van de traditionele manier van bouwen. Op grond hiervan lijkt het weergeven van een stedebouwkundige typologie nauwelijks mogelijk en overbodig. De enige noemenswaardige ontwikkeling van de kernen Margraten en Cadier en Keer in de periode 1850-1940 was een gevolg van de aanleg van de rijksweg van Maastricht naar Aken in de jaren 1825-1830. Hierdoor ontstonden opvullingen tussen de oude kernen en de nieuwe weg.
De aandacht dient eveneens gevestigd te worden op het relatief frequente gebruik van mergel als bouwmateriaal in 't gehucht 't Rooth. Dit verschijnsel staat uiteraard in direct verband met de mergelwinning bij de groeve 't Rooth, gelegen ten noordwesten van de kern Margraten.
Wat betreft de kleinere gehuchten binnen de gemeente Margraten kan opgemerkt worden dat de ontwikkelingen binnen de periode 1850-1940 beperkt zijn gebleven tot invullingen binnen de bestaande structuren en uitbreidingen langs bestaande wegen.

Literatuurlijst

1. R. Dijksterhuis, Spoorwegtracering en stedebouw in Nederland, Historische analyse van een wisselwerking. De eerste eeuw 1840-1940, Delft 1984.
2. Dorp en stad in Limburg, Zutphen 1981.
3. Enkele sociologische gegevens over de gemeente Margraten. Provinciaal opbouworgaan Limburg, Roermond 1956.
4. Gids voor monumentaal Noorbeek, Maastricht 1975.
5. 150 Jaar Gadier en Keer. Een blik in heden en verleden. Heerlen 1978.
6. 750 Jaar parochie Sint Geertruid, 1973.
7. J. Kuyper, Gemeente-atlas van Limburg, Maasbree 1981.
8. Lijst van Nederlandse gemeenten. s'Gravenhage 1988.
9. Limburg in vogelvlucht, Venlo/Leeuwarden.
10. Ph. van der Maelen, Dictionnaire géographique du Limbourg, Assen 1978.
11. Drs. J.F.R. Philips, Drs. J.C.G.M. Jansen, Drs. Th.J.A.H. Claessens, Geschiedenis van de landbouw in Limburg 1750-1914, Assen 1965.
12. J. Renes, De geschiedenis van het Zuid-Limburgse cultuurlandschap, Assen/Maastricht 1988.
13. Drs. A. Steegh, Kleine monumenten atlas van Nederland, Zutphen 1978.
14. Streekplan Zuid-Limburg. 3 Dln, S.L. 1987.

Kaartmateriaal

1. Tranchotkaart nr. 83 Maastricht 1803-1820
   1:25.000
2. Kaarten uit J. Kuyper, Gemeente-atlas van Limburg.
   - Margraten 1866 1:37.500
   - Bemelen 1866 1:37.500
   - Cadier en Keer 1866 1:37.500
   - St. Geertruid 1866 1:37.500
   - Mheer 1866 1:25.000
   - Noorbeek 1866 1:25.000
3. Topografische kaart nr. 770 St. Geertruid 1935
   1:25.000
   Topografische kaart nr. 766 Valkenburg 1935
   1:25.000
4. Topografische kaart Limburg 1975
   1:50.000

Lijst van bij de gemeentebeschrijving gevoegde afbeeldingen

I	De huidige gemeente Margraten
II	Margraten en omgeving rond 1810
III	De gemeente Margraten in 1866
IV	De gemeente Mheer rond 1866
V	De gemeente Noorbeek rond 1866
VI	De gemeente Cadier en Keer in 1866
VII	De gemeente St. Geertruid rond 1866
VIII	De gemeente Bemelen rond 1866
IX, X, XI	Margraten en omgeving rond 1935
XII	Bijzonder gebied binnen de gemeente Margraten

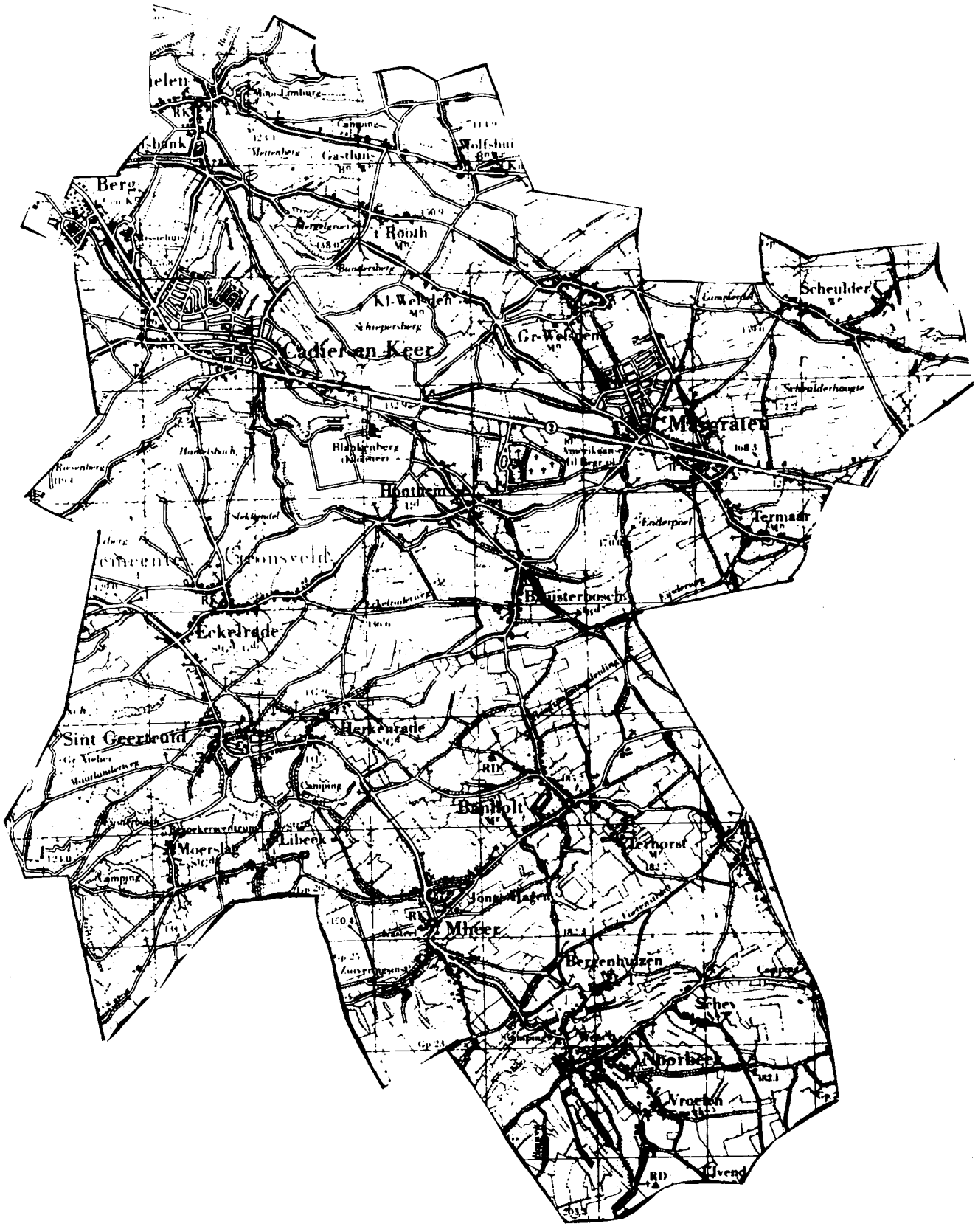
Berg
Wolfshui
Gasthuis
Camping
't Rooth
Bunderberg
Kl. Welden
Schiepersberg
Gr. Welden
Cadier en Keer
Scheulder
Schuldersheugte
Margraten
Blabbenberg
Amerikaan-
Hontheim
Termaar
Enderpoel
Gronsveld
Eckelrade
Banisterbosch
Sint Geertruid
Herkenrade
Camping
Banholt
Moerslag
Libeek
Terhorst
Jonge Hagen
Mheer
Bergenhuizen
Schey
Nuorbeek
Vroenhoven
Ulvend
RD

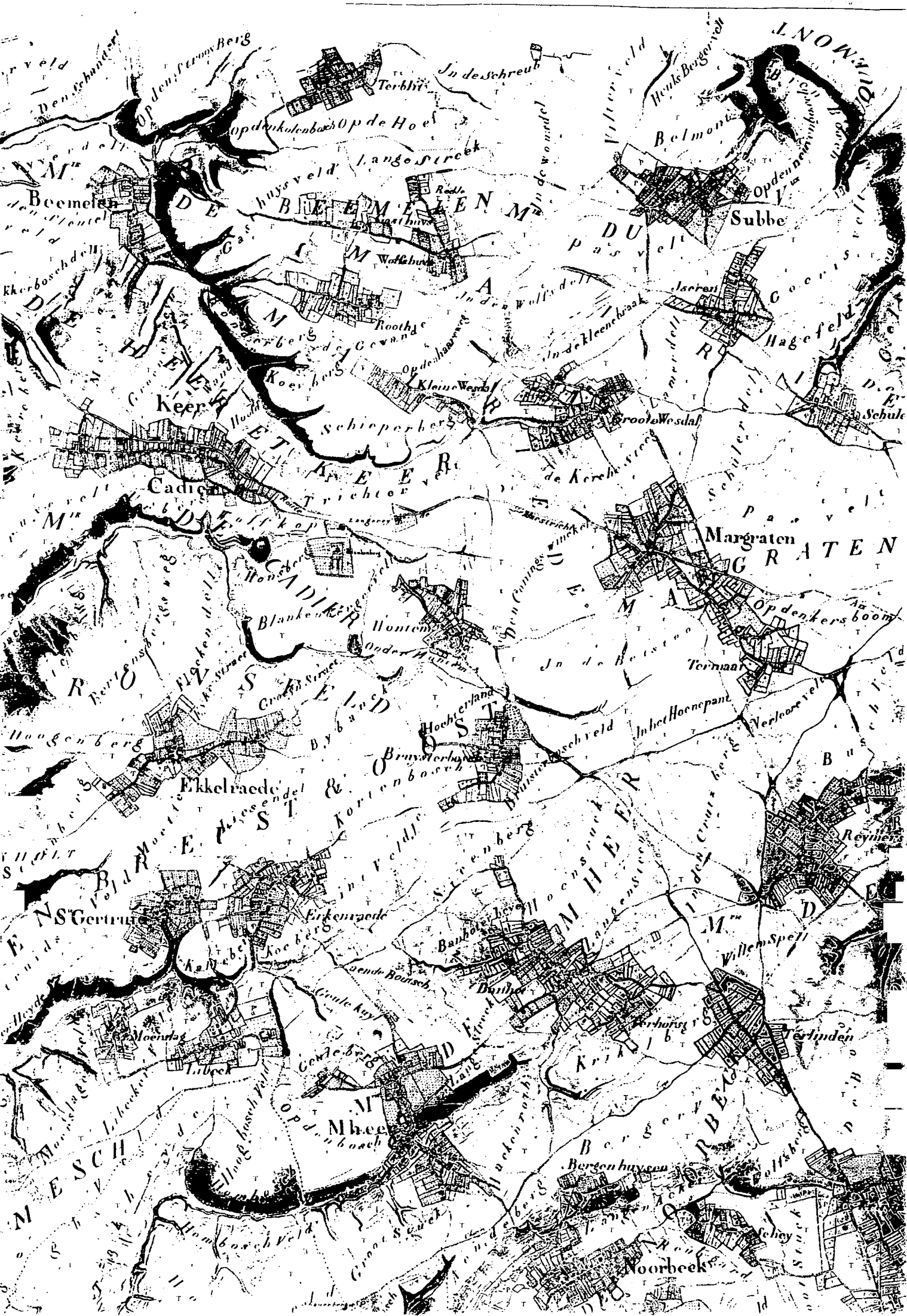
Beemelen
Subbe
Keer
Cadier
Margraten
Ekkelraede
Gertrude
Mheer
Noorbeek
Terlinden
Hagefeld
Kleine Wesdal
Groote Wesdal
Hoch Cerland
Bruyckerbosch
Bankhoe
Bergenhuysen
Terhaar
Terwaan
Opdenkersboom
Reymers
Villenspell
Lange Streek
Op de Hoef
Op den Kolenbosch
Op den Strooy Berg
In de Schreub
Heuls Bergerveld
Koenberg
Schiepenberg
Hoogenberg
Steenberg
Langensteenberg
Kerchsteeg
Blankenkerg
Hoogbosch Veld
Hombosch Veld
Groote Steeg
Lange Steeg
Lange Bosch
Groote Kuy
Lange Kuy
Lange Berg
Lange Bergen
Lange Kerk
Lange Kerkbeek
Lange Kerkbeek Torbit
Lange Kerkbeek Torbit
Lange Kerkbeek Torbit

PROVINCIE LIMBURG. GEMEENTE MARGRATEN.

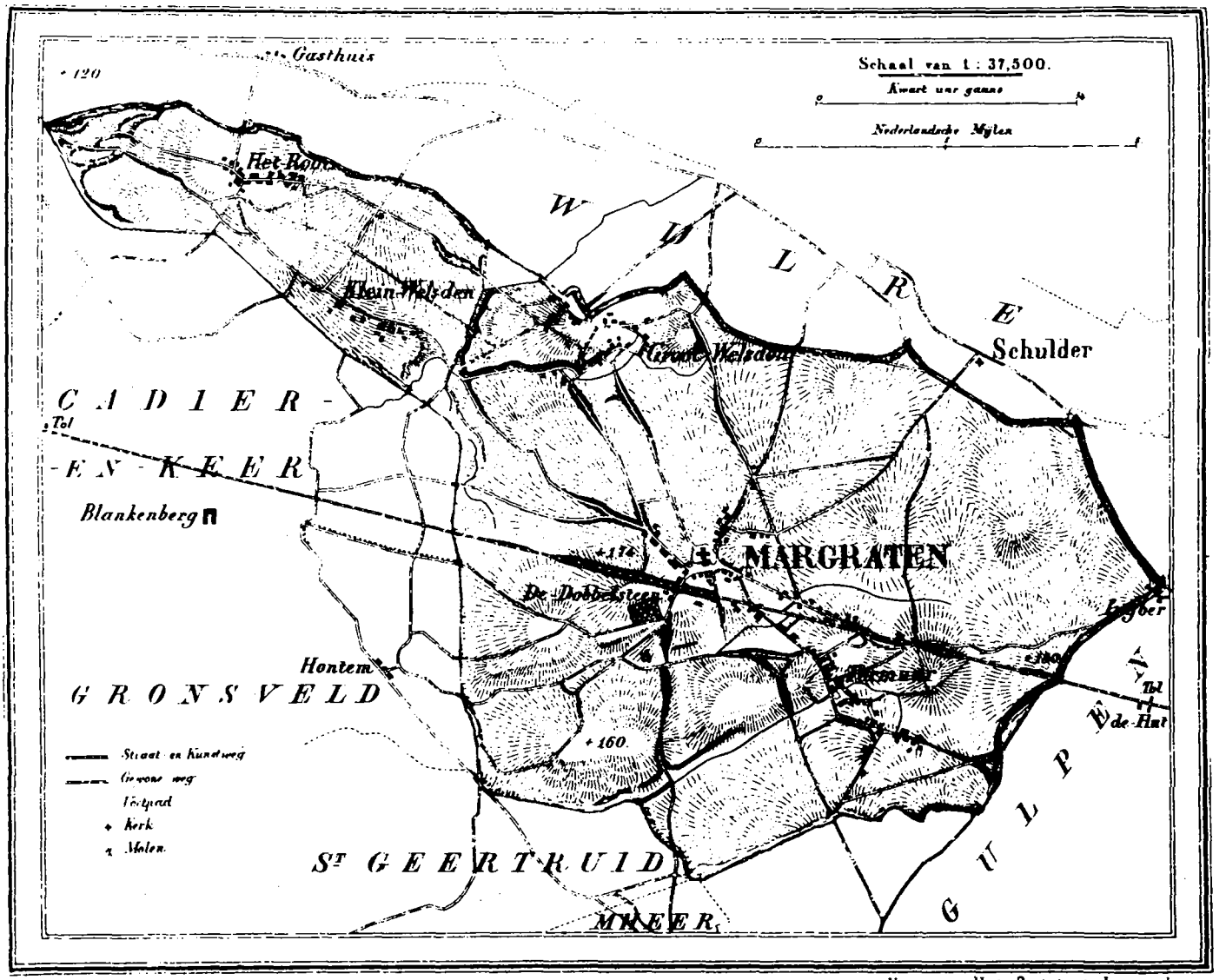

1866. Uitgave van Hugo Sorinoar te Leeuwarden

982 Bunders. 1075 Inwoners.

PROVINCIE LIMBURG. GEMEENTE MHEER.

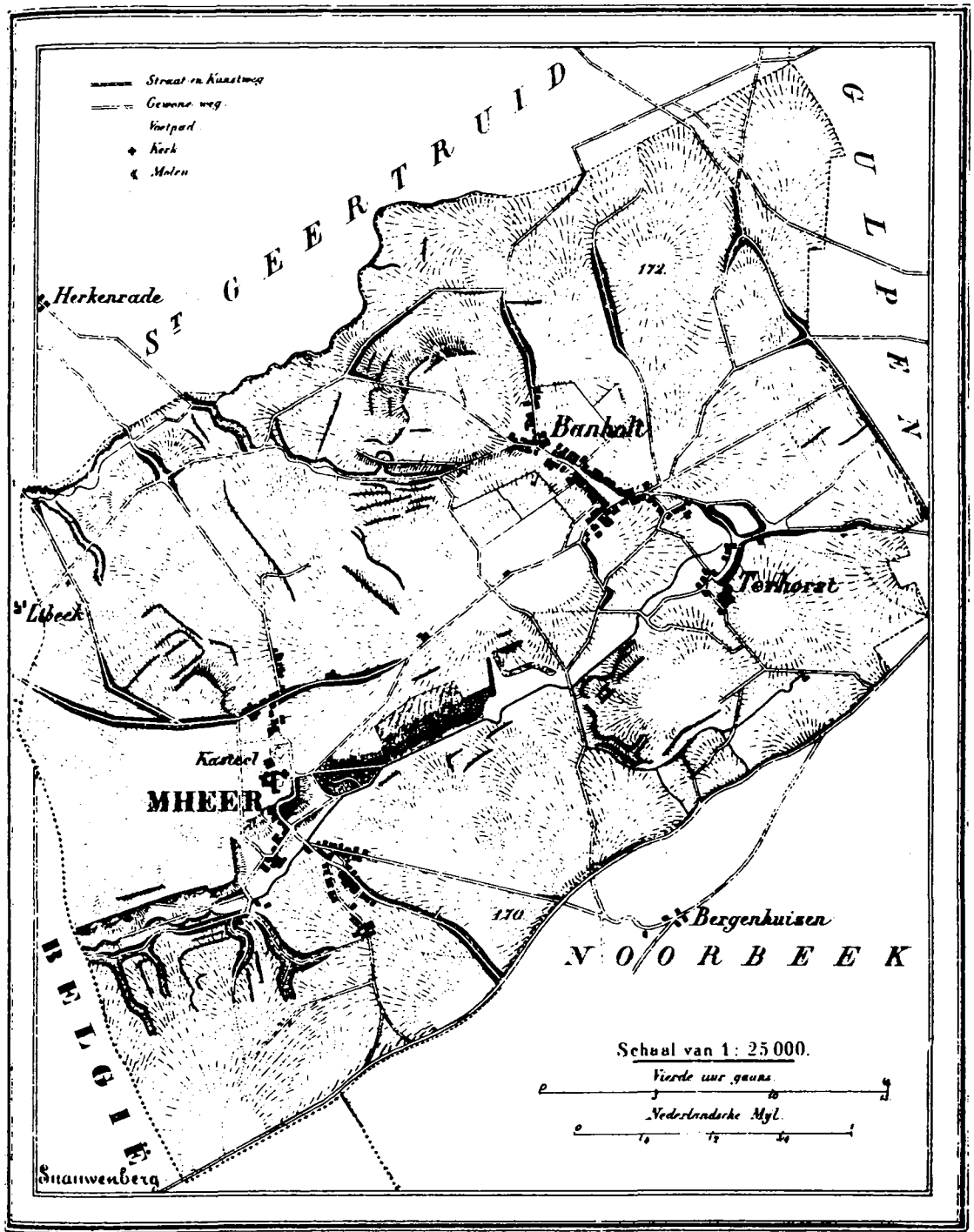

Getekend door J. Kuyper. Uitgave van Hugo Suringar te Leeuwarden.

892 Bunders. 950 Inwoners.

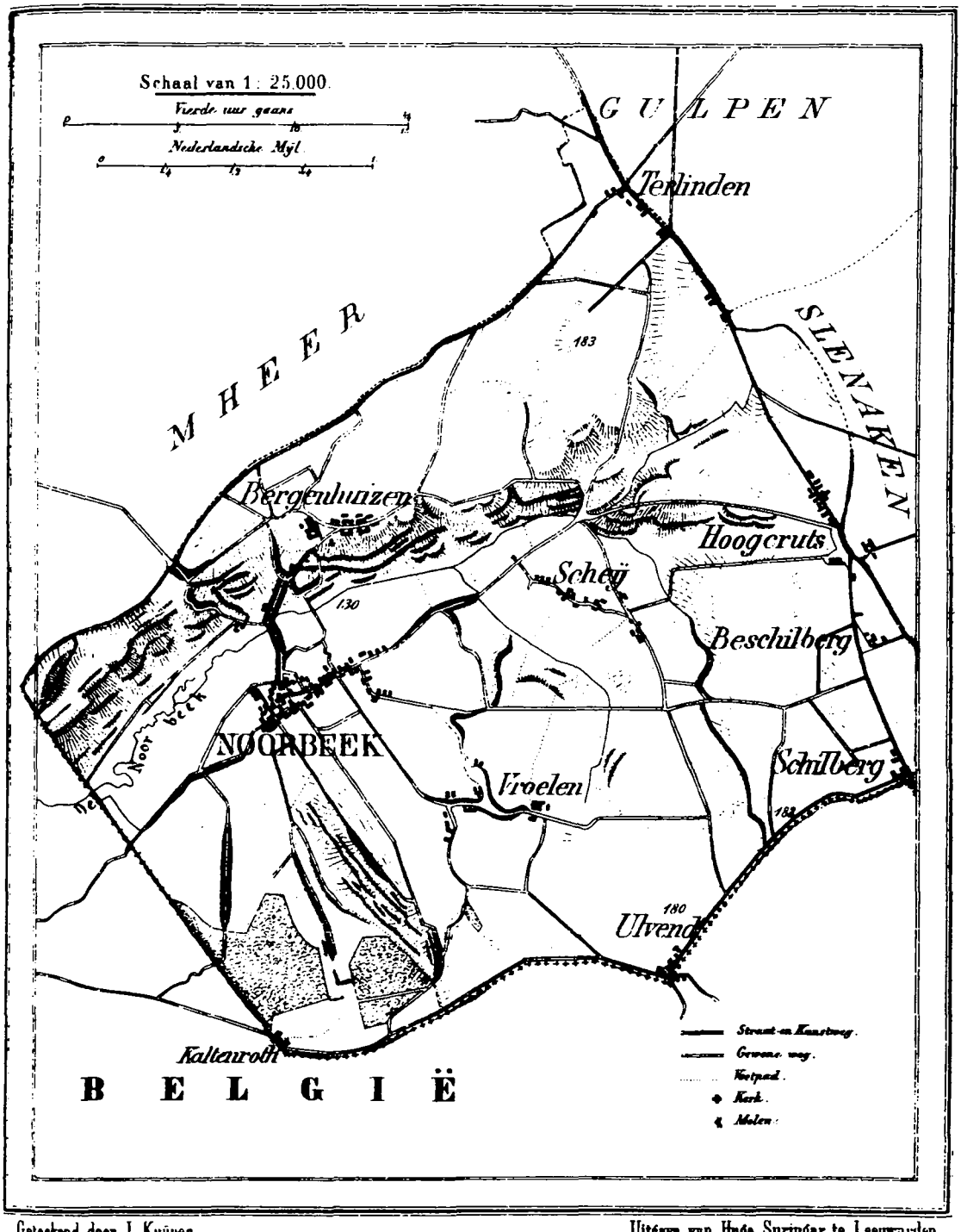

Geteekend door J. Kuÿper. Uitgave van Hugo Suringar te Leeuwarden.

740 Bunders 800 Inwoners.

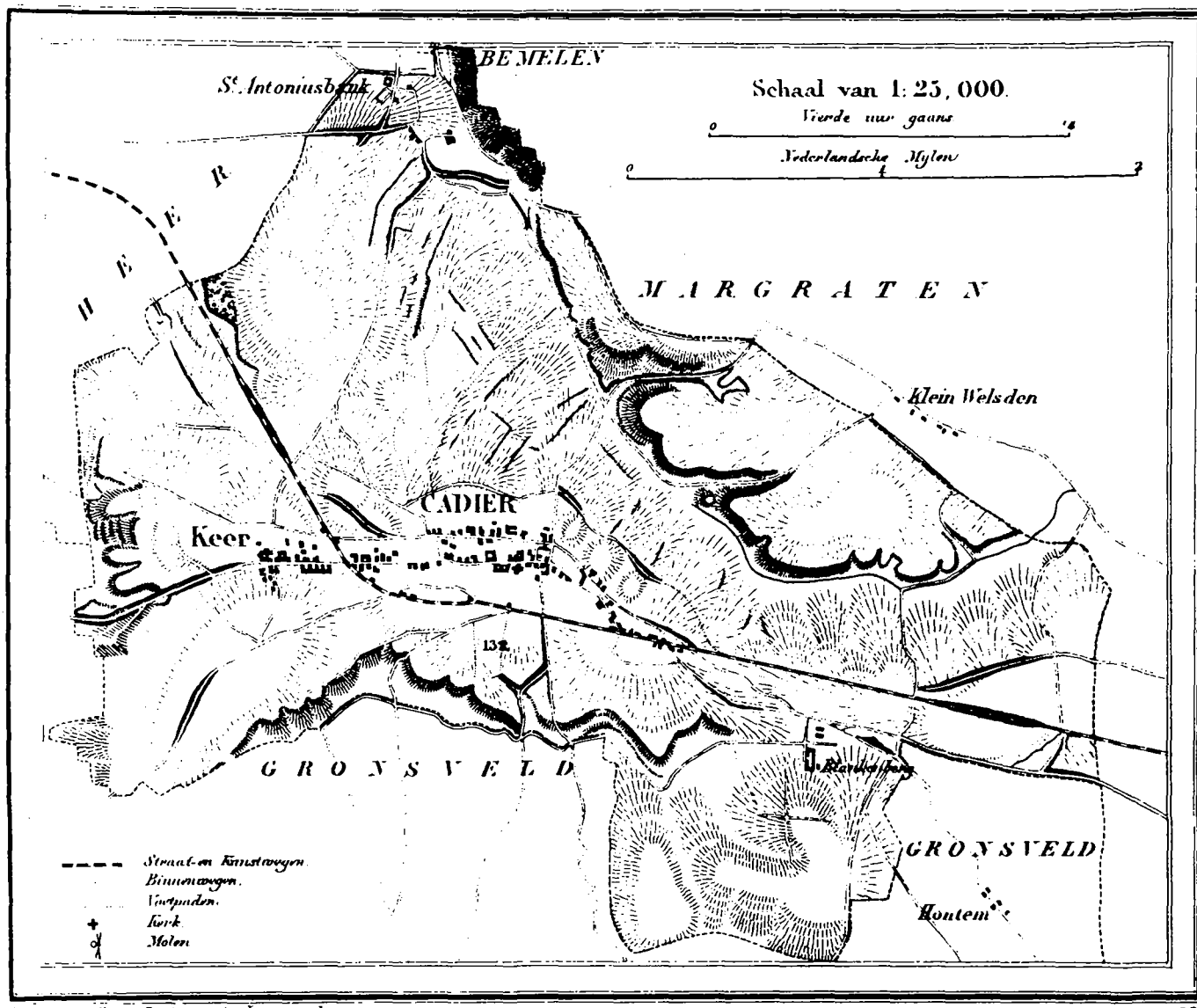

Uitgave van Hugo Suringar te Leeuwarden. 1866

785 Bunders. 600 Inwoners.

PROVINCIE LIMBURG. GEMEENTE St GEERTRUID.

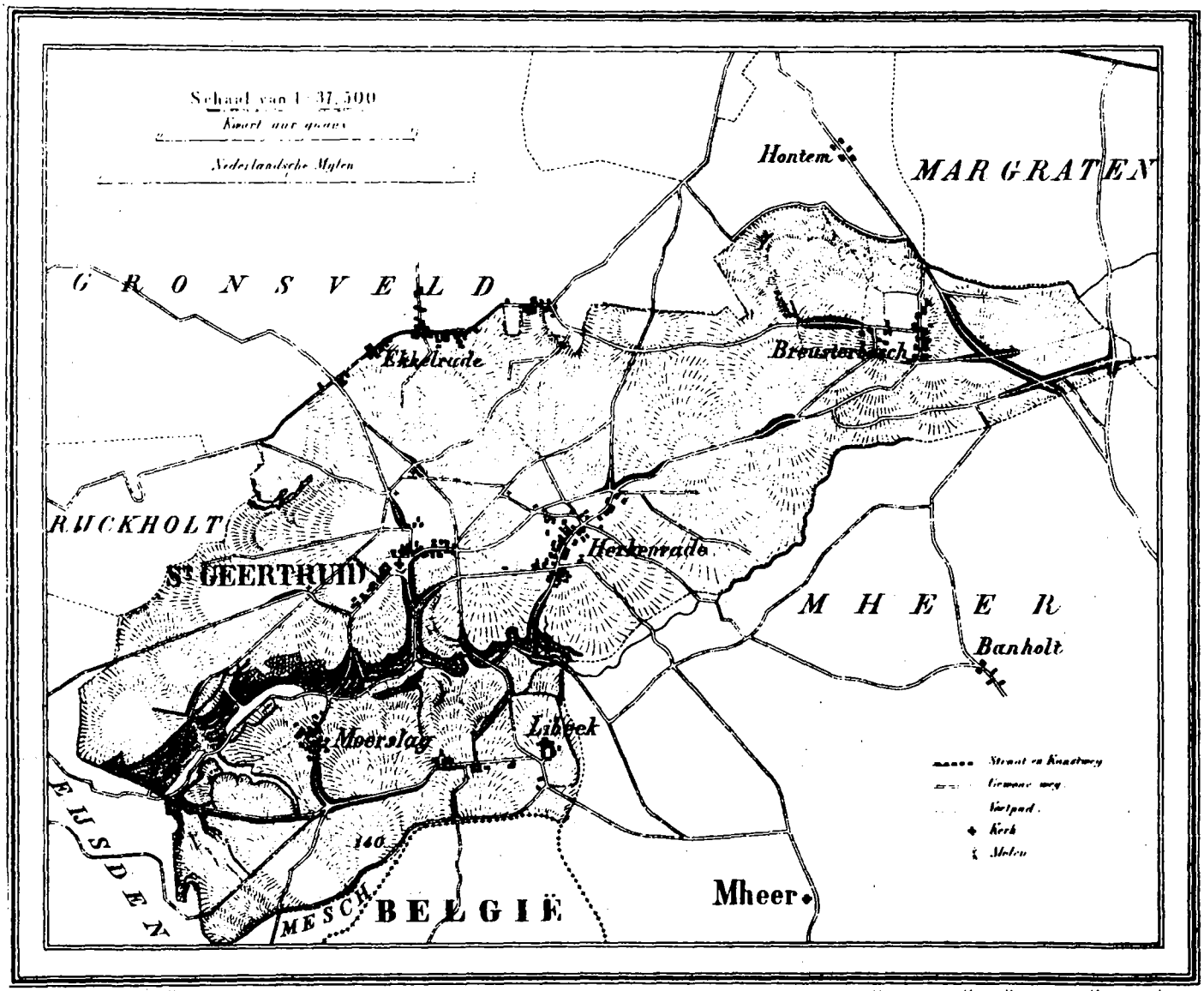

Geteekend door J. Kuyper

Uitgave van Hugo Suringar te Leeuwarden

914 Bunders. 925 Inwoners.

PROVINCIE LIMBURG. GEMEENTE BEMELEN

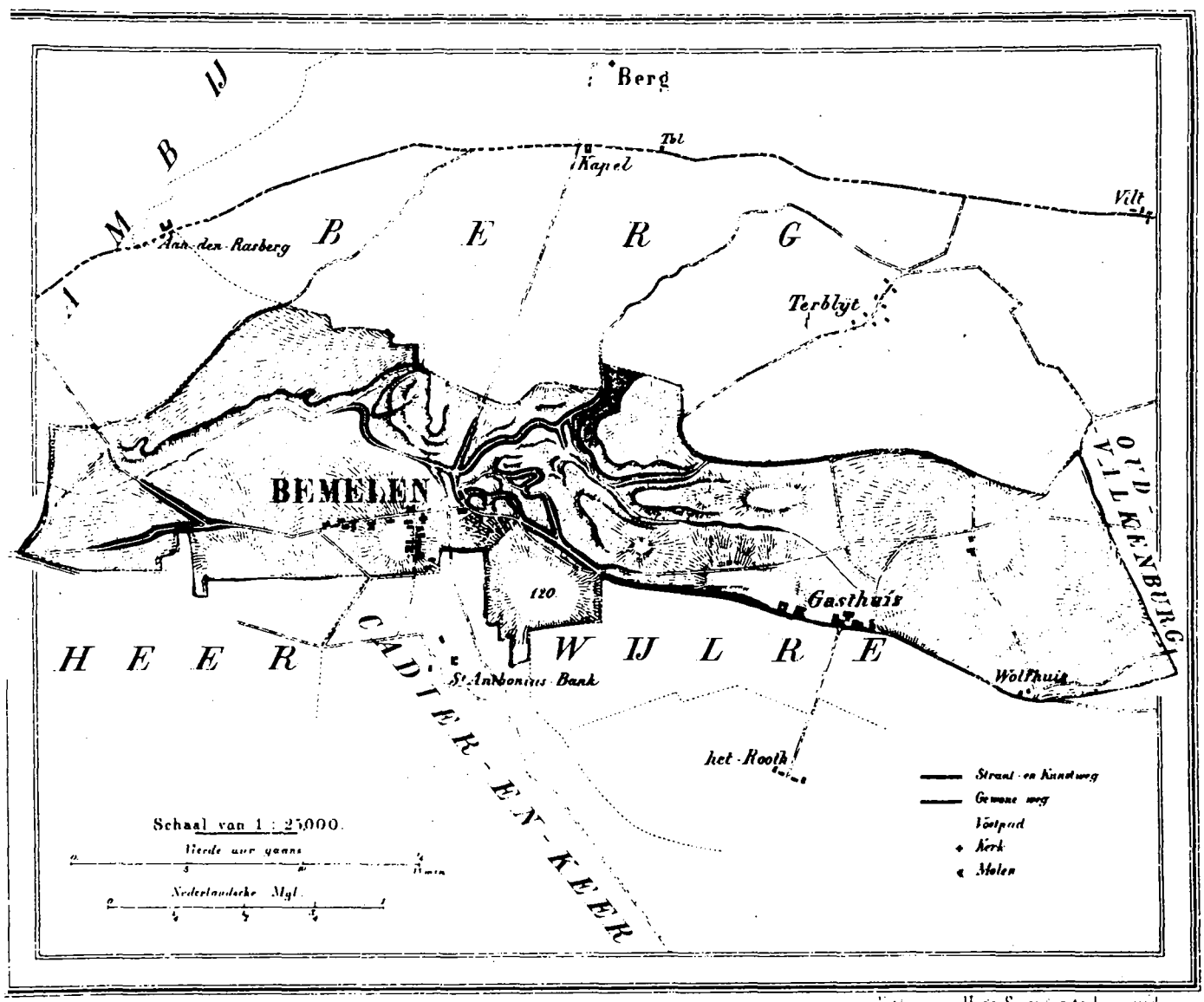

Uitgave van Hugo Suringar te Leeuwarden

355 Bunders. 275 Inwoners. (1925) 250 ℳ.

in het stelsel der
Rijksdriehoeksmeting.

x = + 244675
y = - 154485.5

x = + 344683
y = - 154555.1

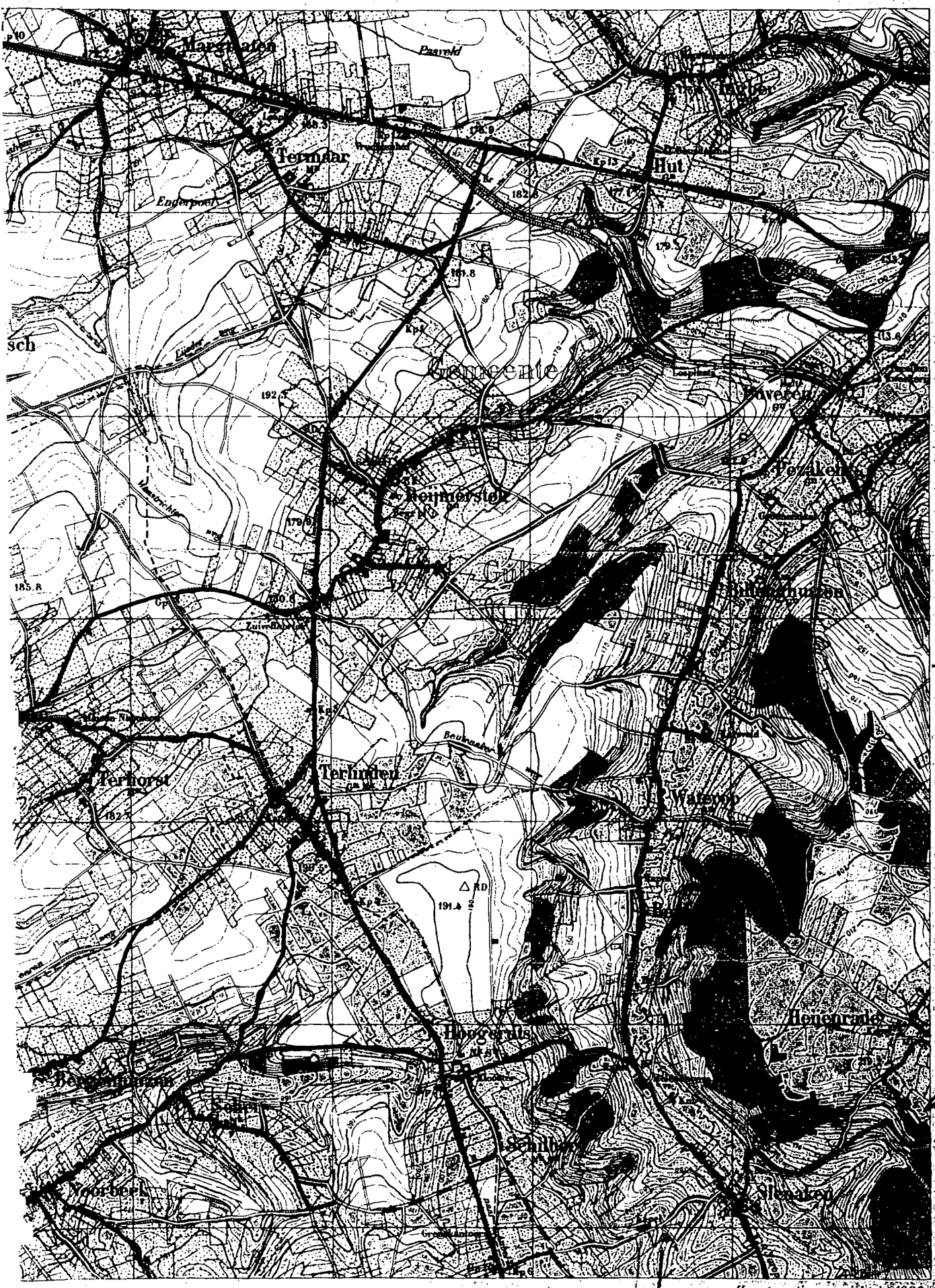

N°.771 Gulpen.

3 2 Gloves
de Pede.

761	762	763
765	766	767
769	770	771

Uitgave 1938.

№

VALKI

Verker

Schaal

№ 762

№ 765 Maastricht.

Schaa

N°76

N°769 Eijsden.

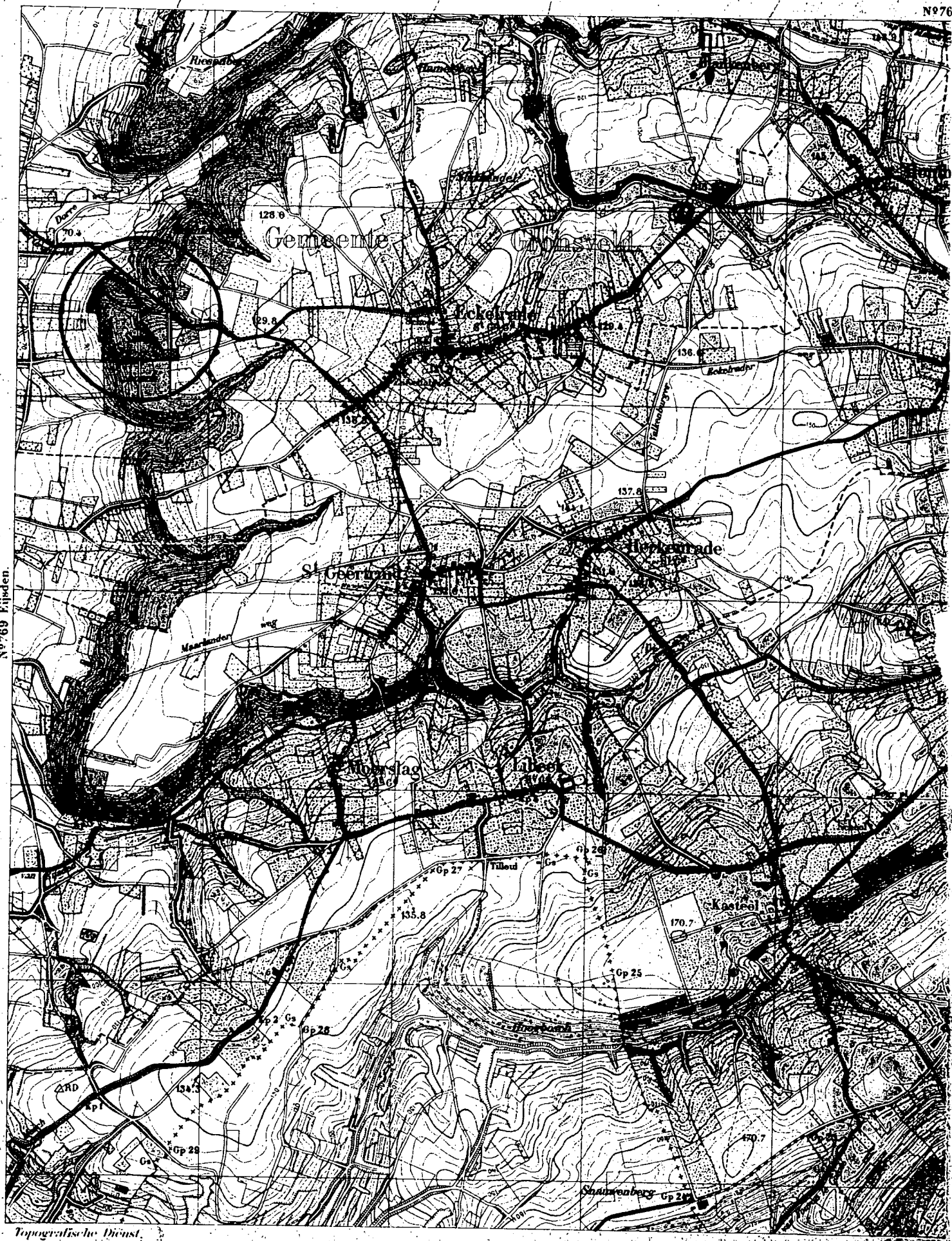

Topografische Dienst.

Schaal van

2500 2250 2000 1750 1500 1250 1000 750 500 250

De Auteursrechten zijn voorbehouden

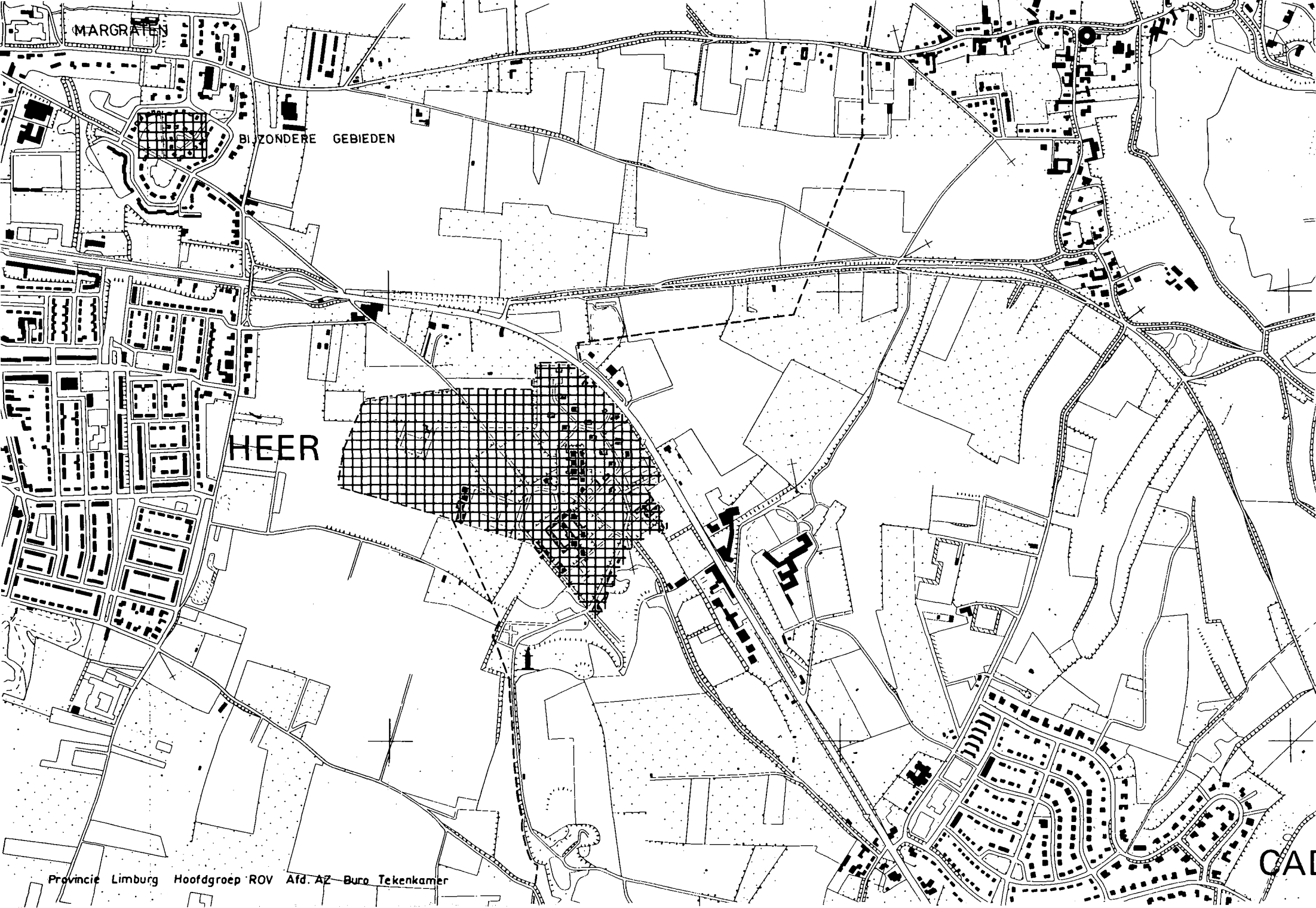
MARGRATEN
BIJZONDERE GEBIEDEN
HEER
Provincie Limburg Hoofdgroep ROV Afd. AZ Buro Tekenkamer